

اخبار کارگری

صولت مرتضوی:

شغل ایجادی با اشتغال خالص تفاوت دارد

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی در دفاع از ادعای ایجاد یک میلیون شغل در سال گذشته گفت: ایجاد یک میلیون شغل به این معنی نیست که همه شاغلان بیمه پردازی داشته باشند. شغل ایجادی با اشتغال خالص تفاوت دارد. به گزارش خبرگزاری تسنیم، صولت مرتضوی در یک برنامه تلویزیونی اظهار داشت: در تلاشیم اقدامات خوبی انجام بدهیم تا آینده خوبی برای کارگران رقم بخورد. به طور مثال پرداخت ۲۳ درصد سهم حق بیمه کارفرمایان بازنشستگی کارگران است. تسهیلات ازدواج و مسکن برای فرزندان بازنشستگان هم مانند سایر آحاد جامعه پرداخت می شود. وی با اشاره به برگزاری جلسات شورای عالی کار برای دستمزدهای کارگران گفت: نتیجه مذاکرات افزایش ۲۷ درصد حداقل حقوق دستمزد بود که نسبت به سال گذشته یک تعدیلی داشت. افزایش حقوق بازنشستگان تأمین اجتماعی هم در احکام اعمال شده و در اردیبهشت اجرایی می شود. وی درباره ایجاد یک میلیون شغل گفت: سامانه رصد برای راستی آزمایی طراحی شده که تمام افرادی که به روش های مختلف مشغول به کار می شوند، مشخصات آنها به همراه کد ملی و تلفن همراه در سامانه ثبت می شود. این ثبت، توسط دستگاه های مختلف و نهادهای حمایتی که اشتغال عمومی ایجاد می کنند انجام می شود. مرتضوی افزود: برای عده ای این سوال پیش می آید که چرا آمار مرکز آمار با آمار وزارت کار متفاوت است. تفاوتی بین ایجاد تعداد اشتغالی ایجادی و اشتغال خالص وجود دارد. دولت اعلام کرد یک میلیون فرصت شغلی ایجاد می کند. ولی فرصت شغلی خالص یعنی مجموعه ورودی منهای خروجی. وی درباره امنیت شغلی کارگران هم گفت: قانون کار ضامن امنیت شغلی است و کارفرما به راحتی نمی تواند کارگر را اخراج کند. همچنین اگر کارگری تحت هر شرایطی از کار بیکار شود می تواند از مزایای بیمه بیکاری استفاده می کند و معادل ۸۰ درصد حداقل حقوق دستمزد مصوب شورای عالی کار را به عنوان مقرری بیمه بیکاری دریافت کند تا شغل پیدا کند.



تأمین اجتماعی به دنبال حل چالش ناترازی مالی است

مدیرعامل تأمین اجتماعی با بیان اینکه یکی از بخش هایی که برای این سازمان در اولویت است، حل چالش ناترازی مالی است، گفت: در سال گذشته بالغ بر ۱۰۶ هزار میلیارد تومان از بدهی های تأمین اجتماعی که به صورت تسهیلات از منابع بانک ها استفاده شده بود، بازپرداخت شد و برای امسال مصمم هستیم با برنامه مدون کوتاه مدت و میان مدت نسبت به پایدارسازی منابع صندوق تأمین اجتماعی و کاهش این ناترازی ها اقدامات مناسبی داشته باشیم. به گزارش توسعه ایرانی، هاشم موسوی توجه به معیشت بازنشستگان و توسعه خدمات درمانی را از اولویت های تأمین اجتماعی برای ارائه خدمات بهتر به جامعه هدف اعلام کرد. وی گفت: تأمین اجتماعی در بخش درمان مستقیم و غیرمستقیم مجموعه ارائه یک میلیون خدمات درمان سرپایی و ۱۲ هزار مورد بستری به افراد تحت پوشش و افراد بیمه شده تأمین اجتماعی ارائه می دهد. وی با اشاره به اهمیت توسعه درمان مستقیم به تأمین اجتماعی و کیفی یادآور شد: در سال گذشته ۹۵۰۰ میلیارد تومان اعتبار برای توسعه مراکز درمان مستقیم اختصاص یافت که این رقم امسال به ۱۱ هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان برای توسعه و ایجاد و جایگزینی مراکز ملکی تأمین اجتماعی پیش بینی شده است.

پرستاران کاشمیری:

ترک فعل نکرده ایم؛ معترضیم

پرستاران بیمارستانی در کاشمر در اعتراض به تعرفه های ناچیز پرداختی، ثبت خدمات را متوقف کردند اما معتقد هستند که هیچ کوتاهی در خدمات رسانی به بیماران صورت نگرفته است. به گزارش ایلنا، ماجرا از واریز مبالغ ناچیز تعرفه گذاری خدمات پرستاری آغاز شد؛ مبالغی که برای ماه بهار بسیار کمتر از یک میلیون تومان و حدود ۵۰۰ هزار تومان بود. پرستاران کاشمیری می گویند: بعد از تعرفه واریزی ناچیز، به عنوان اعتراض ثبت در سیستم آج آی اس را تحریم کردیم و از بیماران سرپایی هم هیچ قبضی بابت اقدامات دریافت نکردیم. رئیس بیمارستان نامه زد و با تاکید بر ترک فعل پرستاران خواستار ثبت آنها در سیستم شده است. آنها افزودند: در این ماجرا هیچ ترک فعلی صورت نگرفته است. ما کار خود را به صورت تمام وقت و با کیفیت انجام داده ایم اما از ثبت خدمات به نشانه اعتراض خودداری کردیم. چرا ما را به ترک فعل متهم می کنند و از آن مهم تر چرا پاسخ نمی دهند که به چه دلیل اقدامات پرستاری را باید به نام پزشک ثبت شود؟ هنوز پاسخی از سوی رئیس بیمارستان یا وزیر بهداشت به این سوال داده نشده است. این پرستاران با نامه ای به رئیس بیمارستان اعتراض خود را اعلام کرده و در انتظار پاسخ هستند. آنها تاکید کردند که هیچ کوتاهی در خدمات رسانی به بیماران صورت نگرفته است.

زحمتکشانی که حتی در آمارهای رسمی هم غایبند

خزان پیری در بهار زندگی زنان کارگر



نسرین هزاره مقدم

در دال های زن اول در نزدیکی های آنجایی که زاهدانی هافلکه، رستم می گویند، بیش از حد شبیه در دلال ها و صحبت های زن دوم در ایستگاه متروی بی تهران است. زن ساکن اسلامشهر که سال ها پیش از روستاهای اردبیل و بی کار به تهران بزرگ مهاجرت کرده و بعد از متار که به همسر به نان آور را می فروخت، هر دستمزد کار دست فقط ۳۰ تا ۵۰ هزار تومان و هر گردنبدن ۸۰ تا ۱۰۰ هزار تومان. این زن هنرمند بلوچ فقط همین چند روز عید را می تواند تاندا زای بفروشد، بعد بازار کساد می شود. حداقل خودش نمی تواند کار دست خودش را بفروشد، کار دست او را مفت می خردند و در پاساژهای شهرهای بزرگ و پایتخت به قیمت های چند برابری می فروشند. این زن بیمه و بازنشستگی هم ندارد.

بادومی روی نیمکت های یکی از ایستگاه های متروی تهران دیدار می کنم؛ ساعات ایستای پایانی یک بعد از ظهر بهاری ست. برای درمان زخم معده

شدید به بیمارستانی در تهران آمده و می خواهد به اسلامشهر برگردد. او حتی دفترچه بیمه هم ندارد. در تمام این سال ها، یک بیمه ساده را از او دریغ کرده اند اما روی دست هایش آثار تیره سال ها کار سخت در کارگاه های مختلف از سبزی پاک کنی تا بسته بندی قند و مواد غذایی به چشم می خورد. دست ها خیلی پیر است، حدوداً ۶۰ ساله اما این زن تازه به ۴۰ سالگی پا گذاشته است.

گزارش

اشتغال در روستاها بیشترین آسیب ها را دیده است

از هر ۱۰ شهرنشین چهار نفر هم شاغل نیستند

بررسی هانشان می دهد نرخ اشتغال در مناطق شهری کشور در زمستان سال گذشته حدود ۳۶ درصد بوده و به بیانی از هر ۱۰ نفری که در شهر هادر سن کار (۱۵ سال و بیشتر) دارند، تعداد شاغلین به ۴ نفر هم نمی رسد.

به گزارش اکو ایران، نرخ بیکاری در مناطق شهری کشور در زمستان سال گذشته ۱۰۳ درصد برآورده که نسبت به فصل مشابه در سال ۱۴۰۰ حدود ۵۰ درصد افزایش یافته است. به رغم اینکه نرخ بیکاری در زمستان سال ۱۴۰۱ نسبت به زمستان

گزارش

فعالان کارگری استان گلستان:

گذران زندگی برای کارگران بسیار سخت شده است

فعالان کارگری در استان گلستان نسبت به افزایش مشکلات معیشتی کارگران در سال جاری هشدار دادند. در همین زمینه، رئیس کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار گلستان به خبرگزاری مهر گفت: امنیت شغلی، معیشت، هزینه درمان و مسکن از جمله مهمترین مباحث و چالش های فراروی کارگران به حساب می آید.

روح الله تجری بیان کرد: در موضوع امنیت شغلی، شاهد استمرار ثبت قراردادهای موقت از سوی برخی از کارفرمایان منفعت طلب هستیم که سبب شده تا فشار مضاعفی به کارگران تحمیل شود و در برخی مواقع حق و حقوق کارگران ضایع شود. وی درباره موضوع معیشت کارگران هم گفت: با وجود آنکه در سال گذشته افزایش خوبی در میزان حقوق و دستمزد کارگران اعمال شد اما افزایش روزافزون تورم و گرانی سبب شد تا این افزایش حقوق ها، کارایی چندانی نداشته باشد.

رئیس کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار گلستان ادامه داد: چالش تهیه مسکن برای کارگران به یک روایت تلخ و تکراری تبدیل شده و شرایط تورم و افزایش قیمت پهای خانه سبب شده تا کارگران صرفاً به دنبال رهن و اجاره یک مسکن مناسب باشند و خانه دار شدن برای آنها به یک روایت تبدیل شود. وی افزود: اختصاص تسهیلات کم بهره برای کارگران شاغل با بازنشسته به منظور تهیه چیزی به برای فرزندان یا هزینه های درمان از جمله مباحثی است که می تواند کمک به سزایی در کاهش دغدغه های کارگران داشته باشد.

تجری ادامه داد: حذف اعمال مالیات بر مبالغ دریافتی اضافه کار کارگران یکی از

هزار و یک زحمت نان شب خانواده خود را به دست می آورند، عموماً خانه ندارند و با این شرایط سخت زندگی، دیگر در خود توان پرداخت اجاره خانه را نمی بینند. هیچ دولتی در دهه های اخیر به فکر تأمین مسکن، یک چارویاری حداقلی و ساده برای زنان بدون سرپرست و نان آور، نبوده است و در هیچ یک از طرح های نگارنگ مسکن، این زنها که سرمایه و آورده چندانی ندارند و متقاضیان بالقوه وام های سنگین و بهر ه های درشت آن نیستند، در اولویت قرار نگرفته اند.

زبان مشترک رنج

این دوزن، در دو جغرافیای متفاوت و با دو لهجه مختلف، با زبانی مشترک سخن می گویند. زبان رنج؛ زبان مشترک زنان کارگر در اقتصادی ست که به حال خود رها شده و نظام خشن عرضه و تقاضا از نوع دلالی و واسطه گری، مناسبات کلیدی آن را تعیین می کند. «رقبه» زن بلوچ می گوید: «قدر هنر دست ما را نمی دانند. مسئولان هیچ برنامه و نمایشگاهی با خرج خودشان بر گزار نمی کنند تا مجبور نباشیم حاصل ساعت ها سوزن زدن و نخ بافتن را به دلالان و واسطه ها به قیمت بسیار پایین بفروشیم و سر خودمان بی کلاه بماند». «زهره» که زنی از روستاهای اردبیل است، می گوید: «سال ها کار کرده ام اما حمایتی از ما نمی شود. بیمه و بازنشستگی ای برای زنان کارگری که رسمی و

بیمه شده نیستند، وجود ندارد تا ماهی ناچل هر سال در یک کارگاه جدید زیر دست سودجویان استعمار نشویم و کارمزدی کار نکنیم».

فقدان آمارهای قابل اطمینان

آمار هادر مورد زبانی مانند رقیه و زهرا به غایت ناکافی و غیر قابل اعتمادند. زنان کارگر در فضای غیر قانونی و غیر رسمی اقتصاد در همه جای جغرافیای ایران پراکنده اند و به تنهایی با تمام دشواری های زندگی دست و پنجه نرم می کنند. شاید یکی از اولین راه ها برای درک سطح رنج مشترک این زنان، آن گونه که «سیمین یعقوبیان» فعال حقوق کارگران می گوید «یک آمارگیری خانوار دقیق با جزئیات کامل از زنان سرپرست خانوار و شاغل باشد تا تعداد زنان سرپرست فاقد مسکن و شاغل در اقتصاد غیر رسمی و بدون بیمه مشخص شود».

اومی گوید: متأسفانه هنوز نمی دانیم چه تعداد از زنان شاغل، سرپرست خانوار هستند، چه تعداد در اقتصاد غیر رسمی مشغول به کارند و چه نرخی از این زن ها بیمه و حداقل دستمزد ندارند اما بر اساس شواهد امر، حداقل دو میلیون زن در کشور، در اقتصاد غیر رسمی و بدون بیمه و مختصات قانونی کار می کنند. این آمار البته تخمینی ست و مسلماً زنان بسیاری در آن به حساب نیامده اند.

در میانه دهه ۹۰ «علی ربیعی» وزیر وقت کار، از حضور ۱۰ میلیون کارگر در اقتصاد غیر رسمی و بدون بیمه خبر داد که به گفته او در آن زمان، یک پنجم آنها را زنان تشکیل می دادند. با این حساب، در آن سال هادو میلیون زن در اقتصاد غیر رسمی با انواع رنج ها و استثمار های ریز و درشت مشغول جان کندن و نان در آوردن برای خانواده بودند و بدون هیچ تردیدی، با توجه به موج های تورمی و شوک درمانی های ارزی پیاپی، نرخ دو میلیون نفری «زنان غیر رسمی کار» افزایش یافته است.

از میان این دو میلیون واندی زن، حتی اگر تئیمی نان آور و بگانه سرپرست خانواده باشند، یعنی بیش از یک میلیون خانواده در کشور هستند که تنها نان آور آنها زنان فاقد بیمه و بدون دستمزد رسمی هستند. بیش از یک میلیون خانواده در کشور را زبانی می گردانند که کارمزدی یا روزمزدی حقوق می گیرند، عموماً خانه ندارند، بیمه تأمین اجتماعی شامل حالشان نمی شود و همه نوع استثمار را به خاطر گرسته نماندن فرزندان به جان خریدند؛ از فشارهای روحی و جسمی گرفته تا آزارهای شغلی و موردی بسیار در محل کار.

بی توجهی به زنان کارگر

یعقوبیان، بی توجهی دولتمردان و نمایندگان مجلس در قبال زندگی این گروه های در معرض خطر را مورد انتقاد قرار می دهد و می گوید: هیچ



یعقوبیان: از قوانین زایمان و شیردهی گرفته تا حمایت از امنیت شغلی، هیچ حمایتی از زنان کارگر نمی شود؛ حتی زنان کارگر بیمه شده، چه برسد به زنان کارگری که بیمه ندارند و نامشان جایی ثبت نشده است

زمان به این زن ها توجهی نشده است. هیچ طرح یا لایحه ای در حمایت از این هادر دستور کار قرار نگرفته است. وقتی مجلس و دولت از مقوله اشتغال زنان یا حمایت از زنان شاغل سخن می گویند منظورشان فقط زبانی ست که در بدنه دولت مشغول به کار هستند. از قوانین زایمان و شیردهی گرفته تا حمایت از امنیت شغلی و کار پاروقت، هیچ حمایتی از زنان کارگر نمی شود؛ حتی زنان کارگر بیمه شده در اقتصاد رسمی، چه برسد به زنان کارگری که بیمه ندارند و نامشان هیچ کجا ثبت نشده است.

به گفته وی، با این بی توجهی گسترده، هزاران زن به امان خدا رها شده اند و باید به تنهایی در هزار توب های بی رحم و خشن اقتصاد، کلیم خود را از آب بیرون بکشند و بنابر این هر روز در معرض خطر و آسیب باشند. یعقوبیان تأکید می کند «این مقیاس از بی توجهی در جهان پیشرفته امروز بی سابقه و البته دردآور است».

پایان دردناک گفت وگوها

هر دو گپ و گفت یک جور به نقطه پایان می رسد. رقیه در کنار ایستگاه راه آهن زاهدان، نگران فرادست می گوید: «هر چه گرانی ها بیشتر می شود، ما زنان عقب تر می افتیم؛ پایین تر می رویم و بیشتر سقوط می کنیم» و زهره اوقتی قطار درون شهری می آید و موقع خداحافظی ست، دست های خسته و پوسته شده اش را نشان می دهد و می گوید: «با این دست ها همه کاری کرده ام اما نتوانسته ام یک اتاق ساده برای خانواده ام فراهم کنم». هر دوی این زن ها دست هایشان خالی ست، هر چند بار سسنگینی بر دوش دارند که پشت شان را خم کرده است. در آستانه ۴۰ سالگی از نزدیک که به آن چشم های غمگین و دست های خالی نگاه می کنم، ۶۰ ساله هستند.



گذشته تجربه کرده، روند این شاخص نزولی بوده است. از ابتدای سال ۱۴۰۰ نرخ اشتغال شهری بین ۲۶ تا ۲۷ درصد در نوسان بوده است. البته روند نزولی که نرخ اشتغال در مناطق روستایی تجربه کرده نسبت به روند نزولی این شاخص در شهر ها، شدید تر بوده

است. به بیان دیگر وضعیت اشتغال مناطق روستایی در چند سال اخیر نسبت به وضعیت اشتغال شهر ها بیشتر آسیب دیده است. طبق این گزارش، کل جمعیت حاضر در سن کار کشور در زمستان سال گذشته ۶۴ میلیون نفر برآورده شده که از این تعداد ۲۵ میلیون و ۹۵۶ هزار نفر تمایل به کار کردن دارند. بر این اساس نرخ مشارکت اقتصادی کشور در زمستان سال گذشته ۵.۴۰ درصد بوده که نسبت به فصل مشابه در سال ۱۴۰۰ کمی افزایش یافته است. بررسی هانشان می دهد حدود ۲ میلیون و ۲۵۵ هزار از کسانی که در زمستان تمایل به کار کردن داشته اند، نتوانسته اند برای خود شغلی دست و پا کنند و به عبارت دیگر نرخ بیکاری در زمستان گذشته ۹.۷ درصد بوده است. نرخ بیکاری در زمستان ۱۴۰۱ نسبت به زمستان ۱۴۰۰ حدود ۰.۳ درصد افزایش یافته است.



افزود: پرداخت حقوق هفت میلیون و ۸۰۰ هزار تومانی نمی تواند امور و نیاز های خانوار کارگران را برآورده کند و نیاز است که برای این حوزه چاره اندیشی عاجل شود. وی بهداشت و درمان را یکی دیگر از مهم ترین چالش های فراروی جامعه کارگری عنوان کرد و گفت: پس از حذف از ترجیحی، خدمات درمانی با قیمت های نجومی روبه رو شده و با وجود آنکه کارگران حق بیمه به تأمین اجتماعی پرداخت می کنند اما متأسفانه خدمات بهداشتی درمانی این سازمان مطلوب نیست. دبیر اجرایی خانه کارگر گلستان ادامه داد: جامعه کارگران بازنشسته هم در حوزه درمان با مشکلات بسیاری مواجه هستند. به رغم آنکه در درصد حقوق برای امور درمان و چهار درصد برای بیمه تکمیلی از حقوق بازنشستگان کسر می شود اما خدمات مناسبی به بازنشستگان ارائه نمی شود. طالبها اضافه کرد: طی چند ماه اخیر شاهد افزایش ۳۰ تا ۴۰ درصدی قیمت مسکن در کشور بوده ایم موضوعی که خانه دار شدن کارگران را سخت تر از همیشه کرده و لذت آنها را هدرآحل خانه دار شدن کارگران رونق دادن به مقوله تعاونی های مسکن است.